

Odakint tombol a nyár, s mily igazságtalanság, hogy amíg facebook-os ismerőseid a tengerparton barnulnak, te a négy fal között sárgulva **a nyaralós fotóikat lájkolgatod**.

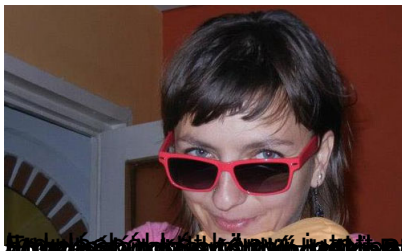
Izzadsz, mint kétes hírű nő a templomban és álmodozol. Zöld oázisnak képzeled az íróasztalt, tengerparti homoknak a laminált parkettát, koktélos pohárnak a ceruzatartót, zúgó óceánnak a képernyőt.

Titkon arra vársz: unja már meg főnököd a savanyú képedet, és számúzzön két hétre egy egzotikus lakatlan szigetre. Oda, ahol egyszemélyes luxusbungaló, étel, ital, pálmafa, napsütés, tenger és nyugalom vár. Ahol nincs világháló, számítógép, televízió, telefon, rádió sem. Ahová nem vihetsz magaddal mást, **csak egy könyvet**.

Mi lenne, ha az álom valóra válna, és már holnap indulhatnál? Melyik könyvet kapnád le a polcról? Ha nincs ötleted, segítünk.

Demény Ágnes, tördelőszerkesztő

Ha a szigeten nincs internet, telefon, televízió, rádió, de van napsütés, tenger és nyugalom, ez már garancia arra, hogy jól érezzem magam. Tehát nem feltétlenül egy olyan könyvet kell választanom, ami lendít a közérzetemen.

Murányi Sándor Oliver, író

Noszlopi Botond *A szórakoztatás mesterfoka* című kötetét vinném magammal, hogy újraolvassam hetedik alkalommal. Mind tartalmi, mind formai szempontból új hang a kortárs magyar irodalomban, nemcsak Erdélyben, hanem Budapesten is megkerülhetetlen.

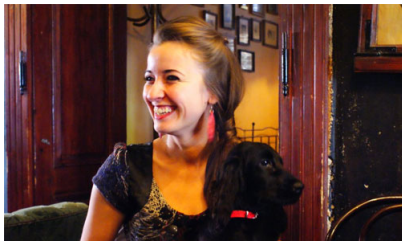
Egyszerre jó értelemben vett lazák a versei, és rendkívül mély mondanivalóval bírnak. Könnyű olvasni őket, így gondolkodtatnak el. Noszlopi költészete unikum: íze szánkban marad.

Márton Erika, képzőművész

Jó lenne egy lakatlan szigetre elvonulni, de bajom van a kombinációval. Mennék én, de nem egyedül. Társas lény vagyok, mondanám, hogy ilyen száműzetést az vállaljon, aki ezt kitalálta. De a kalandot szeretem, ha menni kell, akkor legyen.

Semmiképp nem vinnék magammal egy 400 oldalas monstrumot, pedig ez lenne a leglogikusabb.

Egyrészt, mert nem szeretek cipekedni, másrészt még a semmi közepén is minden fontosabb lenne az olvasásnál. Óceán, tengerpart, homok...

Amit mégis felpakolnék, az **egy kicsi, frappáns, jópofa olvasmány**, ami elfér a rövidnadrágom farzsebében, mint az elhallgatott, de a 60-as, 70-es években felfedezett orosz avantgarde író, Danyil Ivanovics Harmsz abszurd történeteit egybefoglaló könyvecske.

Az író jegyzetfüzetet hordott mindig magánál – a farzsebében, mint én őt – és a külső körülményektől függetlenül, bárhol, bármikor nekiült írni. Akár még egy koncerten is. Nagyon klassz írásai vannak, odavagyok minden ilyen abszurd, őrült, kifordított, befordított, van, és még sincs történetért.

Egyébként azért is Danyil I. Harmsz, mert egy nő, ha egyedül van száműzve a semmibe, ne rontson a helyzetén depresszív, drámai történetekkel!

Szabó Károly, könyvtárigazgató

Két hét sok idő. Olyan könyvet vinnék, amit itthon nem tudtam végigböngészni, mert elkezdem olvasni, s valahány oldal után leteszem, mert nincs a tempójához türelmem.

Ilyenek például Krasznahorkai László művei, aki épp most hódította meg New Yorkot, mindenki az évszázad magyar íróját látja benne, nyilván velem van a baj – azt szeretném felfedezni, hogy mi is ez a baj?

Ismeretlen című regényem műveit mindig a szigetre. Az ukrán foglalmi műveit is nagyok a
Farkas Wellmann Éva, költő

Ha biztosan tudnám, hogy a száműzetés csak két hétre szól, olyan könyvet választanék, amely **több szinten is leköti az érdeklődésemet.**

A döntés azért nehéz, mert ha olyan regényt vagy verseskötvet vinnék magammal, amelyet már olvastam, ismerek – már nem lenne ugyanaz az élmény, mint mikor először találkoztam vele. Tehát mindenképp kockáztatni kell. Ezért vinnék magammal egy

Fiatal költők antológiáját

. Sajnos, egészen friss címet nem tudok mondani (talán a 2007-ben megjelent

Egészrész

című kiadvány közelíti meg leginkább az elképzelésemet).

A lényeg, hogy olyan induló lírikusokat olvassak, akik nem közismertek. Ez egyfelől irodalmi élményt nyújtana, számos vers esetében a felfedezés öröme, de ugyanakkor valószínűleg „munkát” is adna – feltehetően az első hét után már ez az igényem is jelentkezne.

Bálint Tamás, költő

Vagány kérdés ez, mert olyasmiről gondolkodtat el, amire egyébként itt, az irodában ülve nem gondolnék.

Elsőre az ugrott be, hogy valami jó vaskos olvasnivaló legyen a csomagomban, mert két hét alatt rengeteget tudnék olvasni, de az is eszembe jutott, hogy bizonyára sokat napoznék,

úsznék és döglenék is a parton, inkább vinnék egy már ismert, biztosan jó könyvet, mint esetleg kockáztassak egy ismeretlen, de talán unalmas kötettel.

Ernest Hemingwaytől *Az öreg halász és a tenger* lenne, ami kapásból eszembe jut. Nem csak a tenger miatt, hanem mert az egyik kedvencem, és mert legalább tíz év eltelt azóta, hogy olvastam, azóta sem tudott kitörülni a legkedvesebb olvasmányélményeim közül. Másrészt azért, mert a folyamatos küzdelemről szól. A kitartásról, akkor is, amikor már egyre kevesebb a remény. Csodálatos történet.

Asztalos Ágnes, szociálpszichológus, főszerkesztő

Nehéz ez a feladvány számomra, mármint az, hogy egy könyvet válasszak, amit elvinnék magammal egy lakatlan szigetre. Mert: mi van, ha az túl hamar „elfogy”? Én túl gyorsan olvasok, és a jó könyvekkel végzek a leghamarább.

Ha mégis választanom kell, akkor ez az egy könyv legyen C. G. Jung *Emlékek, álmok, gondolatok* című munkája.

Nem könnyű olvasmány, nagyon elgondolkodtató, ha van társ, jókat lehet együtt elmélkedni a leírtakon.

A könyv maga is lehet egy utazás, belső utazás, ha engeded, „álmodtat”, és komoly impulzusokat ad az önmagaddal, lelkeddel való szembenézésre, ismerkedésre, de hihetetlen kérdéseket vet fel a kollektív tudattalan világával, az emberiség szellemtörténetével, kultúrtörténetével, mágikus helyszíneivel kapcsolatosan is. A könyv „miatt” kellett elmennem például Ravennába.

Azért a *Száz év magányt* még betehetem a poggyászomba?

Tóth Árpád színész, rendező

Ha választanom kellene, hogy mely könyvet vigyem magammal, és csakis egyet lehetne, akkor a nagy kedvencemet vágnám zsebre, melyet már vagy hússzor olvastam.

A regény így kezdődik: „Meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt.” A címet és az író-t nem árulom el, de aki ebből kitalálja, azt meghívom egy sörre.